

Sygn. akt V KK 424/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 165 § 1 pkt 2, § 2 i § 4 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 listopada 2022 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 3 sierpnia 2021 r., sygn. akt II AKa 142/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt III K 21/20,

postanowił nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego K. K. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 sierpnia 2021 r., sygn. akt II AKa 142/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt III K 21/20. Obrońca podniósł, że wniosek ten uzasadniony jest sytuacją rodzinną (samodzielne wychowywanie nieletniej córki) i majątkową (brak majątku i bezrobocie) skazanego, jak również złym stanem psychicznym. Zdaniem autora kasacji, wykonanie wyroku Sądu odwoławczego pociągnie dla skazanego i jego rodziny nieodwracalne skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w.,

według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego K. K. argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

Natomiast nieodwracalne skutki i niepowetowane straty, jakie wykonanie wyroku niesie dla sytuacji rodzinnej, zdrowotnej i zawodowej skazanego, mogłyby być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez skazanego z instytucji odroczenia wykonania kary albo uzyskania przerwy w jej odbywaniu, ale nie przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2021 r., V KK 59/21).

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. a contrario).

[as]